Tradicionalna latinska misa

sites.google.com/site/tradicionalnamisa/varijacije

NAJVAŽNIJE RAZLIKE

IZMEĐU RIMSKOGA MISALA 1962.

I STARIJIH IZDANJA MISALA

1. Stupnjevi liturgijskih slavlja nisu više *Duplex I./II. Classis; Duplex Maius; Duplex; Semiduplex; Simplex;* nego: *I./II./III./IV. Classis.*

2. Ne uzima se više druga i treća molitva u slavljima *Semiduplex* i *Simplex,* nego se moli samo molitva od slavlja. Komemoracije ostaju, npr. kada u nedjelju treba uzeti drugu molitvu od svetca dotičnoga dana. Konkretne upute o tome nalaze se u svakom direktoriju/liturgijskom kalendaru.

3. U više blagdana izostavljen je *Credo.* Uvedeni su neki novi svetački blagdani, neki su premješteni, neki imaju drugi zajednički obrazac (npr. slavlja svetih papa). Nekim blagdanima je smanjen stupanj slavlja, odnosno postali su spomendani. Neke su komemoracije ukinute, zbog toga se više ne čita Posljednje Evanđelje od komemoriranoga slavlja, nego Početak Evanđelja po Ivanu. Konkretne upute vidi u direktoriju/liturgijskom kalendaru.

4. Nakon objavljivanja Misala iz 1962. naknadno je uveden sljedeći dodatak (ovdje je napisan velikim slovima) u Rimski kanon: »...Communicantes, et memoriam venerantes in primis gloriosae semper Virginis Mariae, Genitricis Dei et Domini nostri Jesu Christi: sed et BEATI JOSEPH, EJUSDEM VIRGINIS SPONSI, ET beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum...«

5. Ako se u Misi ne moli/pjeva *Gloria,* na kraju Mise otpust glasi: *Ite Missa est* (umjesto *Benedicamus Domino,* prema ranijim odredbama za Misu bez *Gloria*).

6. U svečanoj pjevanoj Misi svećenik ne čita potiho Poslanicu dok je subđakon pjeva, nego za to vrijeme sjedi kod svoga mjesta. Kad subđakon završi pjevanje, svećenik se vraća k oltaru, tamo daje blagoslov subđakonu te potiho čita Gradual i ostalo do Evanđelja. Isto tako, nakon toga celebrant ne čita potiho Evanđelje za oltarom, nego nakon stavljanja tamjana u kadionicu odlazi na stranu Poslanice i odatle sluša đakonov navještaj Evanđelja.

izvor: http://www.latinska-misa.com/